

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. XIV. Elenchus omnium ordinariorum mediorum ad magnam
Sanctitatem in quocunque statu consequendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

CAPVT XIV

ELENCHVS OMNIUM ORDINARIORVM
mercatorum ad magnam sanctitatem in quocunque sta-
tu consequendam.

Thuc tractatui finem imponamus, ad consolationem eorum, qui desiderant singularem sanctitatem in suo Statu consequi, elenchum hic ponemus mediocrius ordinariorum, quæ ad id sunt magis efficacia, sequentes quod S. Ioannes dixit de cœlesti Ierusalem: quod a *haberet duodecim portas, ab Oriente, ab Aquilone, ab Austro, & ab Occasu.* Ad huius similitudinem dicere possumus Sanctitatem habere multas portas, per quas ad eius interiora aditus pateat: quæ sunt in quatuor ordines distributæ.

PRIMUM enim habet suum Orientem; hoc est, *Fidem*, per quam Soli iustitiæ communicare incipit lucem doctrinæ, triplici nos cognitione illustrans, *in qua est vita æterna*; cognitione scilicet DEI Trini & vniuersi; CHRISTI DEI & hominis Saluatoris nostri; ac nostri ipsorum, & miseriarum nostrarum; ad quas cognitiones tanquam per portas quasdam patet aditus, per triplicem exercitium, quod fidem clarificatæ disponit ad contemplationem: *Andare* scilicet Conciones, *legere* libros bonos & *meditari* diuina mysteria: dando operam, vt veritatum cognitio voluntatem alliciat ad procurandas virtutes.

Et quoniam solet interdum Sanctitatis aliqua imminutio fieri, habet etiam suum Aquilonem siue Septentrionem, *penitentiam* scilicet: cuius tres sunt portæ; *Contritio, Confessio, & Satisfactio*: Contritioni addenda sunt feruentia vitæ renouandæ proposita; Confessione, frequens conscientia examen; Satisfactioni, ieiunia & aliæ pœnæ quæ carnem macerent ac doment. Hinc transitus patet ad Austrum siue Meridiem Sanctitatis feruorē scilicet *charitatis*: cuius tres præcipue sunt actus. *amor* DEI super omnia; *amor proximorum*, siue amici illi sint, siue inimici; & *zelus* contra omnia peccata: ita vt amor & zelus hic etiam in operibus appareat. Ad hunc feruorem aditus patet per tres insignes portas, quæ sunt familiaritas cum Deo in *oratione* mentali & vocali; frequentatio sacrae *Communions*, & assistentia Sancto *Missæ* Sacrificio, vbi ipsemet Christus Dominus adest, ad hunc feruorem in suis electis excitandū. Denique cum perfecta charitas consistat in extinctione cupiditatis, habet sanctitas etiam suum Occidentem; perfectam se. *mortificationem* sui ipsius, quæ mundo, & amori proprio moriatur. Eius tres portæ sunt tres insignes mortificationes trium appetitionum, *deliciarū*

Media san-
ctitatis.

a Apo. 21. 12.

1.

Fides.
b Ioan. 1. 2. 3.

2.

Penitentia.

3.

Charitas.

4.

Mortificatio

d. 11.

diuitiarum, & inanium honorum: acceptando simul cum humilitate & patientia crucem, quam in his tribus rebus hominū malitia nobis imposuerit.

Ps. 117. 19.

Voluntas
Dei, imita
tio Christi.

Mat. 7. 21.

Eccl. 19. 17.

1 Io. 10. 9.

Virtutes cō
nexæ.

Interiora
virtutum
penetranda.

Ps. 44. 14

I.
Humilitas.

Mat. 7. 13.

Hæ summam sunt omnes portæ heroicæ Sanctitatis, de quibus Dauid aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas cōfitebor Domino: hæc porta Domini, iusti intrabūt in eam. Iudicabat pius hic Rex, Sanctitatem & perfectionem esse instar magni cuiusdam templi multarū portarum, sed quæ sint clausæ: desiderans autem ingredi, clamabat, vt eas ipsi aperirent: vt tutò se occuparet in diuinis laudibus, in societate reliquorum iustorum. Et quamuis portæ sint multæ, ipse tamen adiecit: hæc porta Domini. ita inueniens, omnes duodecim portas reduci ad vnā, ad perfectam scilicet diuinæ d voluntatis executionem in rebus omnibus, & perfectam Christi D.N. imitationem, qui dixit: ego sum ostium: per me si quis introierit, saluabitur. Omnes etiam duodecim appellantur vnā, ob insignem vnitionem & contextonem inter se. Nam ingressus per vnā, dispositio est aut fructus ingressus per alterā: & qui benè per vnā ingreditur etiam benè ingredietur per oēs: & qui aliquā cōtēperit, non inueniet facile aditū per alias. Quod si desideras esse iustus, necesse est per illas intrare; nā iusti intrabūt per illā. Non est via alia ad iustitiā & Sanctitatem; nisi per has portas cum connexionē prædictā. danda autem semper est opera, vt magis semper ingrediamur ad intima omnium. Quotidiè ingrediendum tibi est per aliquam earum, designando horam lectioni & orationi mentali & vocali; conscientiæ examini, auditioni Missæ in qua spiritualiter communices. Certis etiam temporibus per alias portas est ingrediendum, frequentando Sacramenta Confessionis & Communionis. Semper & in omni hora paratus esse debes, vt ingrediaris portas mortificationis, implēdo præcepta omnia pœnalia, quæ occurrēt & molestias eueniētēs acceptādo; felicitati tribuendo, quod multæ occurrāt occasiones exercendę paciētia. Quæ omnia non in specie tantum sunt peragēda, vt ea sola sis contentus: quia hoc nō est intrare portas iustitiæ; sed extra eas remanere. Quia externa tantum opera nō sunt nisi facies quædā domus Sanctitatis & qui ea sola est contentus, in ipsa porta hēret, nec ingreditur ad interiora virtutis; in qua præcipue cōsistit gloria filia regis cœlestis, & Sanctitas perfectæ.

Ob hanc causam tria magni momenti documenta sunt tibi seruanda, quæ regius Propheta in his verbis attigit. Primum est, vt profunda humilitatis fundamentum iacias, agnoscens has portas Sanctitatis tibi esse quasi ocellas, nec proprijs viribus te posse eas referare (nisi Deus illas aperiat) ob innumera impedimenta, quæ Dæmon: mundus & caro quotidie apponunt. Ac propterea Christus D. N. dixit: g portam ad æternam vitam esse angustam, & viam arctam, & paucos inuenire eam. Quod si ex numero paucorum velis esse oportet te demittere, ac demissē Deo dicere cum Dauidē; aperis mihi portas

interiora virtutum penetranda.

I. Humilitas.

Mat. 7. 13.

in iustis, & iuua, vt per omnes ingrediar. Cogita aliquando te ob tua peccata valde procul ab eis esse, quemadmodum reus aliquis fugiens iustitiæ ministros volentes ipsum capere: qui veniens ad Ecclesiam, si fores inueniat obleratas, clamat, & pulsar, petens sibi aperiri, vt ingressus, ab imminente periculo, liberetur: Ita videns te à vitijs & passionibus tuis vrgeri & sollicitari: si effugere velis pœnas iustitiæ DEI, tibi minantis: recipere te debes ad portas Sanctitatis, Sacramentorum præcipue, petens, tibi aperiri; vt ingressus, remedium obtineas.

ALIAS cogitare poteris, te ob torporem tuum manere tantum extra ad portas Sanctitatis: quia tota tua virtus exterior est, & tantum in specie, & ob humanos respectus: quare de hoc erubescens clamabis ad Deum, vt tibi aperiat, vt ingrediaris, ac de interna Sanctitate & perfectione cum illo agas. Et quamuis valde sis progressus ad interiora, adhuc tamen multum tibi superest, vt possis propterea existimare, te adhuc in porta versari; idè enim Ecclesiasticus dixit: *h Cum consummauerit homo, tunc incipiet*: & quoniã impedimenta solent renouari: ita semper oportet clamare ad DEVM, vt eandem tibi portas iterum aperiat, dicens: *aperite mihi*: ò Deus Trinus & Vnus, etiam si iustitiæ portæ alijs pateant volentibus per eas intrare: at ego illas tanquam mihi obleratas aspicio, ob grauissimas meas culpas ac imbecillitates: aperi mihi illas, Domine, adiuuans me, vt feruenter per omnes ingrediar. Quare huic humilitati coniungere debes fiduciam, de prouidentia & liberalitate huius Domini, quod cum magna tua oblectatione illas aperiet & implebit promissionem suam, quæ dixit *i pulsate, & aperietur vobis*. Deus est præcipuus harum portarum ianitor, & in suis manibus habet clauis ad aperendum, quæ sunt *inspiraciones & illustrationes cœlestes*. Et vt dicitur in Apocalypsi, *cum ipse aperit, nemo claudit, & cum claudat, nemo aperit*. I Ego dicit Dominus, *aperiam coram te ianuas, & porta non claudentur*. Ego ante te ibo, ac ducam: *& gloriosos terra humiliabo, qui tibi obstant: portas aereas conteram, & velles ferreas confringam, omniaque impedimenta remouebo: & dabo tibi thesauros in his operibus absconditos*: quapropter animum resume, vt ingredi possis ad fruendum eis.

Quandocunque igitur horum exercitiorum aliquod incipies, hac confidentia petes à Deo, vt portam tibi aperiat, quã possis ad eius interiora penetrare, missa aliqua inspiratione, quæ tanquam clavis aperiat & inducat in secretissima orationis & contemplationis, & reliquarum spirituum exercitationum. Quam inspirationem ubi acceperis, mox ei parendum esse statue; & ingrediendum, vt id præstes, quod inspirat. quemadmodum S. Ioannes ait: *vidi ostium apertum in caelo, & audiui vocem dicentem, ascende huc, & ostendam tibi, quæ oportet fieri post hæc, & subiicit, & statim fui in*

2.
Quotidie
in homin-
dum est.

h Eccl. 18. 6.

i Matt. 7. 7.
Clavis cali.

k Apoc. 3. 7.
i Isai. 45. 1.

3.
Inspirationi
parendum

u Apoc. 4. 1

spiritu, vt videret ea, ad quæ inuitabatur. Qua promptitudine docet nos, nõ debere moras trahere, quando Deus portam aperit; sed statim ingredi, nõ ipse fortè iratus eam occludat in pœnam nostræ pigritiæ. Rarò enim amissa bona occasio redit, aut recuperatur. Et qui inspirationi diuinæ non obtemperat, ea se reddit indignum. Quòd si n *Deus stet ad ostium cordis tui, & pulsè*, vt ad te ingrediatur; tu verò nõ statim ei aperias, præbendo cõsensum; non erit mirum, si tibi petenti, vt Sanctitatis portas aperiat, ostendat se nõ audire; nec eas aperiat, vt specialem illum fauorem exhibeat, quem tu cuperes.

n Apoc. 3. 20

4.
ianitores
cali Angeli
& Homines

EXPEDIT tamen attendere, quòd Dominus noster nolit semper ianitoris officium solum præstare, sed alios *duos* adhibet adiutores: angelos scilicet custodes, qui suis impulsibus nos mouent, & adiuuant, vt per has portas ingrediamur, remouendo impedimenta à dæmonibus posita.

Apoc. 21. 12.

Propterea S. Ioannes de *duodecim* illis *portis* cœlestis *Ierusalem* dicit, *fuisse duodecim angelos in eis*, quasi earum ianitores, quibus incumberet custodia earum, quas suis temporibus etiam aperirent. Etiam *Prelati* Ecclesiæ, *Prædicatores*, *Confessarij*, & *Patres spirituales*, sunt ianitores, quorum industria & directione aperit Deus istas portas. Et manibus *Sacerdotum* & *Confessariorum* clauis regni cœlorum commisit ad remittenda peccata; & corpus eius consecrandum, & fidelibus distribuendum. Ad hos omnes ianitores dirigenda est petitio illa *Dauidis*, *aperite mihi portas iustitiæ*; accedendo scilicet demissè, & confidenter ad illos, vt in Dei nomine te inuent; vt cum fructu intrare possis per portas horum exercitiõrum. præcipuam spem tuam in ipso Deo collocans, qui per suos ministros te dirigit.

5.
Gloria Dei
noster finis.

DENIQUE, cum per aliquam ex his portis ingredieris; facies quod dixit *Dauid*; *ingressus in eas, confitebor Domino* constituens tibi ingressus tui & omnium exercitiõrum tuorũ finem *DEI tui gloriam*, eiusque perpetuas laudes, absque aliquo alio fine terreno, desiderans Deum in te, & per omnes creaturas laudari: vitaque tua sit talis, vt omnes propter eam, illam glorificent.

Non sibi sed
Deo.

Et quando fauorem aliquem eius in ipso ingressu experieris, debes eundem propterea laudare; & quicquid boni habes, ac recipis non tuis diligentijs tanquam tuis, sed diuinæ misericordiæ & liberalitati attribues, quæ tuæ miserix est compassa, concipiesque noua & feruentia proposita redeundi

vt per easdem portas continue ingrediaris, donec in fine vitæ ingrediaris per portas cœlestis *Ierusalem* ad videndum & fruendum Deo in eius gloria in æternum.

Finis primi Tractatus.

T R A.